

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΚΙ' ΑΝΕΞΗΓΗΤΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

ΤΑ ΠΡΟΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Τὰ μυστηριώδη Κέινσε τῶν Ἴρλανδῶν.— Οἱ θρήνοι τοῦ φαντάσματος. Μιά προσευχή γιὰ νὰ μαθαίνη κανεὶς πότε θὰ πεθάνη. Ἡ σύζυγος τοῦ βιομηχάνου καὶ τὸ φάντασμα τῆς μητέρας της. Ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης κτλ.

ΕΙΝΕ τάχα εὐχάριστο, εἶνε ἐπιθυμητὸ στοὺς ἀνθρώπους νὰ μαθαίνουν ἀπὸ πρὶν τὴν ἡμέρα καὶ τὴν ὥρα τοῦ θανάτου τους;

Αὐτὸ εἶνε ἓνα πολὺ σοβαρὸ ἐρώτημα, γιὰ τὸ ὁποῖο καθένας μας ἔχει καὶ διαφορετικὴ ἀπάντησι. Ἄλλοι πηγαίνουν στοὺς διαφόρους μάντεις καὶ τοὺς ἀκριβοπληρώνουν γιὰ νὰ τοὺς πληροφορήσουν πότε θὰ πεθάνουν καὶ ἄλλοι πάλι δὲν θέλουν νὰ γίνεταὶ ἡ παραμικρὴ συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος. Πάντως, ἂν ξέραμε τὴν ὥρα τοῦ θανάτου μας, θὰ ὑπῆρχε μιὰ σπουδαία καὶ πολὺ πρακτικὴ ὠφέλεια, γιὰτὶ θὰ φροντίζαμε νὰ κανονίσουμε πρὸ αὐτοῦ διάφορες ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις μας.

Οἱ κάτοικοι ἑνὸς τμήματος τῆς Σκωτίας καὶ ὀλόκληρης τῆς Ἰρλανδίας παραδέχονται ὡς ἀναμφισβήτητο ὅτι ὑπάρχει κάποιο πνεῦμα τοῦ ὑπερπέραν ποὺ παρουσιάζεται σὲ διαφόρους ἀνθρώπους καὶ τοὺς προειδοποιεῖ εἴτε γιὰ διάφορες συμφορὰς ποὺ πρόκειται νὰ τοὺς χτυπήσουν, εἴτε γιὰ τὸν προσεχῆ θάνατό τους. Τὰ πνεύματα ποὺ ἔχουν τὴν περιέργη αὐτὴ ἀποστολὴ ὀνομάζονται Κέινσε.

Τὰ Κέινσε παρουσιάζονται ἢ ἐκδηλώνουν τὴν παρουσία τους κατὰ πολλοὺς καὶ ἀπροσδοκῆτους τρόπους. Ἴδου ἡ περιγραφή μιᾶς τελευταίας ἐμφανίσεως Κέινσε, ὅπως δημοσιεύθηκε στὴν «Ἐφημερίδα τοῦ Δουβλίνου» μετὰ τὴν ὑπογραφή «Πρὸ Βεριτάτε»:

«Ἐδῶ καὶ μερικὲς ἐβδομάδες, ἔπαιρνα τὸ τσαϊ μου μ' ἓνα συνταξιούχο δικαστὴ, τὴν ἀδελφὴ του καὶ τὴν ἀνηψιά του, ὅταν σὲ λίγο προσετέθησαν στὴ συντροφιά μας ἓνας διακεκριμένος Ἰρλανδὸς γιατρός καὶ ἡ γυναίκα του.

»Κουβεντιάζαμε φιλικὰ, ὅταν κοντὰ μας, μέσα σὲ τὸ ἴδιο δωμάτιο ἓνας παρατεταμένος καὶ πένθιμος θρήνος ἀντήχησε, ὅμοιος μετὰ τοὺς στεναγμοὺς τοῦ ἀνέμου...

»Ο θρήνος αὐτὸς βάστηξε πολλὴ ὥρα καὶ φαινόταν ὡς νὰ στριφογύριζε πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας.

»Τὰ λόγια μου λείπουν γιὰ νὰ περιγράψω τὴν ἀγωνία μας. Προπάντων οἱ Ἰρλανδοὶ ἐπισκέπται μας εἶχαν ἀναστατωθῆ κυριολεκτικῶς, γιὰτὶ ἐξηγοῦσαν τὸ μυστηριώδες αὐτὸ φαινόμενο ὡς ἓνα δυσόϊον προμήνυμα γι' αὐτούς. Κι' ἐπειδὴ ὅλοι εἶχαμε χάσει πειὰ τὴν γαλήνη μας, ἀποχαιρετήσαμε τοὺς οἰκοδεσπότης καὶ φύγαμε.

»Τὴν ἄλλη μέρα μάθαμε ὅτι ἡ κόρη τοῦ Ἰρλανδοῦ γιατροῦ εἶχε πεθάνει ἀκριβῶς τῆ στιγμῇ ποὺ ἐμεῖς ἀκούγαμε τοὺς μυστηριώδεις θρήνους.

»Πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι οἱ θρήνοι ἦσαν τόσο δυνατοὶ ὥστε τοὺς ἄκουσε ἀπὸ τὴν κουζίνα κι' ὁ ὑπηρετὴς τοῦ σπιτιοῦ κι' ἔτρεξε ἀνήσυχος σὲ σαλόνι γιὰ νὰ δῆ μήπως μᾶς εἶχε συμβῆ κανένα δυστύχημα.

»Τί ἦταν ὁμως;... Ἀπλούστατα, ἓνα Κέινσε μᾶς φανέρωνε μετὰ τοὺς θρήνους αὐτοὺς τὴν παρουσία του καὶ μᾶς προειδοποιεῖ γιὰ τὴ συμφορὰ ποὺ ἐπρόκειτο νὰ χτυπήσῃ κάποιον ἀπὸ μᾶς».

***

Μὰ γιὰτί —θὰ ρωτήσουν οἱ ἀναγνώσται μας— δὲν ὑπάρχουν καὶ στὶς ἄλλες χῶρες πνεύματα αὐτοῦ τοῦ εἶδους; Ἴσως γιὰτί οἱ Ἰρλανδοὶ καὶ οἱ Σκωτσεῖοι εἶνε μιὰ ράτσα ποὺ θεωρεῖται πάντοτε ὡς πρὸ εὐαίσθητη ψυχικῶς στὶς ἐκδηλώσεις τοῦ Ἄλλου κόσμου. Καὶ πραγματικὰ, ὅλοι οἱ ἀνθρώποι δὲν ἔχουν τὴν ἴδια εὐαίσθησις σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα. Μὰ ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ πληροφορηθῆ κανεὶς γιὰ τὸ θάνατό του ὑπάρχει σ' ὅλες σχεδὸν τίς χῶρες. Οἱ χωρικοὶ τῆς Πρωθγκίας μάλιστα ἔχουν μιὰ εἰδικὴ προσευχὴ καὶ πιστεύουν ὅτι ἂν τὴ λένε ἐπὶ ἓνα ὀλόκληρο χρόνο, κάθε πρωτὶ, θὰ πληροφορηθοῦν γιὰ τὴν ἡμέρα τοῦ θανάτου τους.

Αὐτὴ ἡ προειδοποίησις τοῦ θανάτου θεωρεῖται ὡς μιὰ μεγάλῃ εὐνοία γιὰ πολλὰς οἰκογένειες τῶν γαλι-

λικῶν ἐπαρχιῶν. Ἐκδηλώνεται δὲ μετὰ τοὺς πρὸ διαφορετικὸς τρόπους. Μερικοὶ ἀκοῦνε μιὰ παράξενη ὀρχήστρα ν' ἀντηχῆ στὸν ἀέρα καὶ ποὺ πλημμυρίζει μετὰ τοὺς ἤχους τῆς τῆς σπῆτι σὲ ὁποῖο πρόκειται νὰ σημειωθῆ κάποιος θάνατος. Καὶ τὸ περιεργὸ εἶνε ὅτι ἡ ὀρχήστρα αὐτὴ δὲν ἀκούγεται μόνο ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ πρόκειται νὰ πεθάνουν ἢ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τους, μὰ κι' ἀπὸ ξένα πρόσωπα ποὺ βρίσκονται μέσ' στὸ σπῆτι ἢ ποὺ τυχαίνει νὰ πᾶνε τὴν ὥρα ἑκεῖνη, πρᾶγμα ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι δὲν πρόκειται περὶ καθαρῶς ὁμαδικῆς ὑποβολῆς.

Ἡ πρὸ συνηθισμένη μορφή τῆς προειδοποίησεως τοῦ θανάτου εἶνε μιὰ ὄπτασις. Αὐτὸς ποὺ πρόκειται νὰ πεθάνη βλέπει νὰ τοῦ παρουσιάζεται κάποιος ἀπὸ τοὺς πεθαμένους προγόνους του ἢ βλέπει τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ του μετὰ πολὺ λυπημένη ἐκφρασι σὲ τὸ πρόσωπό του, μετὰ τὰ μάτια του δακρυσμένα.

Ἄκουστε ἓνα σχετικὸ περιστατικὸ, ὅπως τὸ περιγράφουν τὰ «Ψυχικὰ Χρονικὰ» τῆς Λίλλης:

«Ἡ σύζυγος τοῦ βιομηχάνου Χ... , μιὰ νέα γυναίκα τριάντα ἐτῶν, καθόταν ἓνα βράδυ σὲ σαλονάκι τῆς καὶ περιμένε τὸν σύζυγό της, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ φτάσῃ ἀπὸ στιγμῇ σὲ στιγμῇ, γιὰτὶ τῆς εἶχε ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ τὴν πῆγαινε ἐκεῖνο τὸ βράδυ σὲ τὸ θέατρο.

»Ἐξαφνα ἀκούστηκαν βήματα σὲ τὸ διάδρομο ἀπ' ἔξω κι' ἡ νέα γυναίκα, νομίζοντας πὼς εἶνε ὁ σύζυγός της, ἔτρεξε χαρούμενη ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα τοῦ σαλονιοῦ.

»Μὰ μόλις ἀνοίξε τὴν πόρτα, τραβήχτηκε πίσω κατὰχλωμ καὶ περίτρομη.

»Εἶδε, ἀντὶ τοῦ συζύγου της, νὰ μπαίνει μέσα σὲ τὸ σαλόνι ἡ μητέρα της, ἡ ὁποία εἶχε πεθάνει πρὸ τριῶν ἐτῶν!... Τὸ φάντασμα τῆς πεθαμένης εἶχε τὰ μάτια του δακρυσμένα, τὴν ἐκφρασί του περίλυπη, ἔκανε μιὰ χειρονομία σὰν νὰ θελε νὰ προστατεύσῃ τὴ νέα γυναίκα κι' ἔπειτα ἔξαφανίστηκε λὲς καὶ διαλύθηκε στὸν ἀέρα...

»Ἡ νέα γυναίκα εἶχε λιποθυμήσει σχεδὸν ἀπὸ τὸν τρόμο της.

»Σὲ λίγο ἔφτασε ὁ σύζυγός της σὲ τὸν ὁποῖο διηγήθηκε τί τῆς εἶχε συμβῆ. Ἐκεῖνος ὁμως ἐπῆρε τὸ πρᾶγμα σὲ ἀστεῖο, τὸ ἀπέδωσε σὲ παραίσθησι καὶ εἶπε στὴ γυναίκα του νὰ ἐτοιμασθῆ γιὰ τὸ θέατρο.

»Ἐκεῖνη δὲν ἔφερε καμμιά ἀντίρρηση, γιὰτὶ ἐνοιωθε τὴν ἀνάγκη νὰ διασκεδάσῃ.

»Ἐπῆγαν πρᾶγματι σὲ τὸ θέατρο καὶ εἶδαν μιὰ τόσο χαριτωμένη κωμωδία, ὥστε ὅταν τελείωσε ἡ παράστασις καὶ βγήκαν ἔξω, ἡ σύζυγος τοῦ βιομηχάνου εἶχε ξεχάσει σχεδὸν ἐντελῶς τί τῆς συνέβη.

»Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε πιάσει ραγδαία βροχὴ κι' ἀναγκάστηκαν νὰ πάρουν ἓνα ταξὶ γιὰ νὰ γυρίσουν σὲ τὸ σπῆτι τους. Σὲ κάποια στροφῆ ὁμως τὸ ταξὶ «ντελαπάρισε» ἀπάνω στὴν ὑγρὴ ἀσφαλτο καὶ πῆγε κι' ἔπεσε μετὰ δύναμι πάνω σ' ἓνα σιδερένιο στύλο. Οὔτε ὁ βιομηχάνος, οὔτε ὁ σωφῆρ ἔπαθαν τίποτε, μὰ ἡ νέα γυναίκα ἀνεσύρθη ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο σκοτωμένη, γιὰτὶ ἀκριβῶς τὸ μέρος ὅπου καθότανε εἶχε χτυπήσει πάνω σὲ τὸ στύλο».

***

Οἱ Σκῶτοι πιστεύουν ὅτι ἂν θέλῃ κανεὶς νὰ μάθῃ πότε θὰ πεθάνῃ πρέπει νὰ ἐπικαλεσθῆ τὰ πνεύματα Κέινσε. Πρέπει δηλαδὴ νὰ πάῃ ὀλομόναχος στὴν ἐξοχὴ, μιὰ νύχτα μετὰ πανσέληνο.

Ἐκεῖ πρέπει νὰ ἐπικαλεσθῆ τρεῖς φορὲς ἓνα Κέινσε. Ἄν δὲν τοῦ δοθῆ καμμιά ἀπάντησις, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ μέρα τοῦ θανάτου του εἶνε μακριὰ ἀκόμα. Μὰ συμβαίνει συχνὰ νὰ σχηματισθῆ μέσα στὶς ἀχτίνες τοῦ φεγγαριοῦ μιὰ μικρὴ μελαγχολικὴ μορφή, ἡ ὁποία κυττάζει τὸν ἀνθρώπο μετὰ τὰ μεγάλα τῆς μάτια γεμάτα θλίψι. Ὅποιος λοιπὸν δῆ στὶς ἀχτίνες τοῦ φεγγαριοῦ τὴ μορφή αὐτὴ εἶνε ὑπερβέβαιος πὼς θὰ πεθάνῃ.

